

יהושע פרקים י"ד - י"ז

1. מסכת גיטין דף ז עמוד א

א"ל רב הונא בר נתן לרב אשי, מאי דכתיב: (יהושע ט"ו) קינה ודימונה ועדעדה? א"ל: מתוותא דארץ ישראל קחשיב. א"ל: אטו אנא לא ידענא דמתוותא דא"י קא חשיב? אלא רב גביהא מארגיזא אמר בה טעמא: כל שיש לו קנאה על חבירו ודומם, שוכן עדי עד עושה לו דין. א"ל: אלא מעתה, (יהושע ט"ו) צקלג ומדמנה וסנסנה הכי נמי! א"ל: אי הוה רב גביהא מבי ארגיזא הכא, הוה אמר בה טעמא. רב אחא מבי חוזהא אמר בה הכי: כל מי שיש לו צעקת לגימא על חבירו ודומם, שוכן בסנה עושה לו דין.

2. תלמוד בבלי מסכת זבחים דף נד עמוד ב

דרש רבא, מאי דכתיב: (שמואל א יט) וילך דוד ושמואל וישבו בנויות ברמה, וכי מה ענין ניות אצל רמה? אלא, שהיו יושבין ברמה ועוסקין בנויו של עולם, אמרי, כתיב: (דברים יז) וקמת ועלית אל המקום, מלמד שבית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל, וארץ ישראל גבוהה מכל ארצות, לא הוה ידעי דוכתיב הכא, אייתו ספר יהושע, בכולהו כתיב: (יהושע יח) וירד ועלה הגבול ותאר הגבול, בשבט בנימין ועלה כתיב וירד לא כתיב, אמרי: ש"מ הכא הוא מקומו. סבור למבנייה בעין עיטם דמדלי, אמרי: ניתתי ביה קליל, כדכתיב: (דברים לג) ובין כתפיו שכן. ואיבעית אימא: גמירי, דסנהדרין בחלקו דיהודה ושכינה בחלקו דבנימין, ואי מדלינן ליה מתפליג טובא, מוטב דניתתי ביה פורתא, כדכתיב: ובין כתפיו שכן. ועל דבר זה נתקנא דואג האדומי בדוד, כדכתיב: (תהילים סט) כי קנאת ביתך אכלתני, וכתיב: (תהילים קלב) זכור ה' לדוד את כל ענותו אשר נשבע לה' וגו' אם אבא באהל ביתי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה' וגו' הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדה יער, באפרתה - זה יהושע דקאתי מאפרים, מצאנוה בשדה יער - זה בנימין, דכתיב: (בראשית מט) בנימין זאב יטרף.

3. בבא בתרא דף קכא עמוד ב

איבעיא להו: ארץ ישראל לשבטים איפלוג, או דלמא לקרקף גברי איפלוג? תא שמע: (במדבר כ"ו) בין רב למעט. ועוד תניא: עתידה ארץ ישראל שתתחלק לשלשה עשר שבטים, שבתחלה לא נתחלקה אלא לשנים עשר שבטים; ולא נתחלקה אלא בכסף, שנאמר: בין רב למעט. אמר רבי יהודה: סאה ביהודה שוה חמש סאין בגליל.

ולא נתחלקה אלא בגורל, שנאמר: (במדבר כ"ו) אך בגורל; ולא נתחלקה אלא באורים ותומים, שנאמר: על פי הגורל, הא כיצד? אלעזר מלוכש אורים ותומים ויהושע וכל ישראל עומדים לפניו, וקלפי של שבטים וקלפי של תחומין מונחין לפניו, והיה מכויין ברוח הקדש ואומר: זבולן עולה - תחום עכו עולה עמו, טרף בקלפי של שבטים ועלה בידו זבולן, טרף בקלפי של תחומין ועלה בידו תחום עכו; וחוזר ומכויין ברוח הקדש ואומר: נפתלי עולה ותחום גינוסר עולה עמו, טרף בקלפי של שבטים ועלה בידו נפתלי, טרף בקלפי של תחומין ועלה בידו תחום גינוסר, וכן כל שבט ושבט.

ולא כחלוקה של עולם הזה חלוקה של עולם הבא; העולם הזה, אדם יש לו שדה לבן - אין לו שדה פורס, שדה פורס - אין לו שדה לבן; לעולם הבא, אין לך כל אחד ואחד שאין לו בהר ובשפלה ובעמק, שנאמר: (יחזקאל מ"ח) שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד, הקדוש ברוך הוא מחלק להן בעצמו, שנאמר: (יחזקאל מ"ח) ואלה מחלקותם נאם ה'.

קתני מיהת: שבתחלה לא נתחלקה אלא לשנים עשר שבטים, שמע מינה לשבטים איפלוג, שמע מינה. אמר מד: עתידה ארץ ישראל שתתחלק לשלשה עשר שבטים. איך למאן? אמר רב חסדא: לנשיא, דכתיב: (יחזקאל מ"ח) והעובד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל. אמר ליה רב פפא לאביי, אימא: רונגר בעלמא! לא סלקא דעתך, דכתיב: (יחזקאל מ"ח) והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחוזת העיר. ולא נתחלקה אלא לכספים, שנאמר: בין רב למעט. למאי? אילימא לשופרא וסניא, אטו בשופטני עסקינן? אלא לקרובה ורחוקה. כתנאי; רבי אליעזר אומר: בכספים העלוה, רבי יהושע אומר: בקרקע העלוה. ולא נתחלקה אלא בגורל, שנאמר: אך בגורל.